

[Alfred Jensen.]

bøjtet sig og er gaaet ind for de ringere Vilkaar, som bydes de Arbejdere, der henvises til Beskæftigelse ved disse Foranstaltninger. Der er altsaa Medlemmer her i Tinget, som ved Besked, som har faaet Svar paa det stillede Spørgsmaal. Vi andre har ikke faaet det, og derfor spørger vi stadig: Hvad har de paagældende Arbejdere gjort, siden de skal behandles saa slet? Jeg tvivler ikke om, at Spørgsmaalet ogsaa i den kommende Tid vil blive rejst ude omkring i Landet.

Betænkningen giver i øvrigt Anledning til en anden Bemærkning. Jeg ser af Betænkningen, at der er sket Henvendelse til Udvalget fra to Organisationer, Entreprenørforeningen og Arbejdsgiverforeningen. Nu forekommer det jo ikke mærkeligt, at disse to Organisationer har henvendt sig til Udvalget, men det ser noget besynderligt ud, at der ikke fra anden Side hverken paa den ene eller den anden Maade er sket Henvendelse til Udvalget. Jeg gaar ud fra, at hvis der fra Fagbevægelsens Side havde været sendt en Deputation til Udvalget, eller hvis der gennem Resolutioner, Udtalelser el. lign. var rettet Henvendelse til Udvalget, vilde der i Betænkningen være gjort opmærksom derpaa, men det ses ikke af Betænkningen, at saadanne Henvendelser har fundet Sted, og saa maa man jo gaa ud fra, at det ikke er Tilfældet. Det forbavser unægtelig, at det ikke er sket, naar man ser, hvilken Indflydelse denne Lov vil faa paa Overenskomster og Tariffer. Ikke mindst forbavser det, naar man ved, at Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbund, før Forslaget kom til første Behandling, gjorde samtlige Afdelinger i Arbejdsmandsforbundet opmærksom paa, at Forbundsledelsen havde gjort Indsigelse over for Regeringen angaaende Lønbestemmelserne i Forslaget.

Der er ingen Grund til at tro, at Arbejdsmandsforbundet har skiftet Opfattelse siden Oktober. Tværtimod, saa er der ingen Tvivl om, at Arbejdsmandsforbundet staaer endnu fastere paa sit Standpunkt end dengang, thi siden Oktober er der jo sket det, at saa at sige alle Afdelinger af Arbejdsmandsforbundet har affholdt Generalforsamlinger og har behandlet det Cirkulære, som er udsendt til dem, og ogsaa har behandlet de Lønbestemmelser, som findes her i Forslaget, og denne Behandling har i mangfoldige Tilfælde givet sig det Udslag, at man har vedtaget Tillidserklæring til Arbejdsmandsforbundet og tilsagt sin Støtte til en Ændring af disse Lønbestemmelser. Det forekommer derfor noget ejendommeligt,

at Arbejdsmandsforbundets Ledelse, der fra første Færd har gjort Indsigelser over for Lønbestemmelserne, ikke er mødt op i Udvalget og har redegjort for sine Synspunkter. Man spørger uvilkaarligt sig selv: Hvad er der sket, siden der ikke er rettet nogen Henvendelse fra Fagbevægelsen? Hvad har man fra Regeringens Side sagt til Fagbevægelsens Folk, siden de har forholdt sig tavse og passive i denne Situation? Det Spørgsmaal var det rart at faa besvaret, men det kan jo være, at man ogsaa her bliver skuffet ligesom for det andet Spørgsmaals Vedkommende.

Hvad Ændringsforslagene i øvrigt angaar, saa har de ikke en saadan Karakter, at det samlede Forslag faar et Udseende, som gør det antageligt for os. Vi ser ganske vist, at der ved Ændringsforslag Nr. 2 er taget Hensyn til den Kritik, jeg rejste af Kontingentsfritagelsen, idet man her har indrømmet, at Arbejdsløsheds-kasserne ikke skal lide Skade ved, at de paagældende Arbejdere fritages for Kontingentydelser, men det vejer saa lidt til, naar man ser paa hele Forslaget, og det vejer ogsaa saa lidt til, naar man ser paa Ændringsforslag Nr. 1.

Det ser maaske ud, som om der ved dette Ændringsforslag sker en Forhøjelse af den Indtægt, som de paagældende Arbejdere kan oppebære, men jeg tror ikke, det er rigtigt, hvis man ser nøjere paa det. Det oprindelige Forslag bød dog paa en garanteret Ugeløn. Da vidste en Nødhjælpsarbejder, hvad han vilde oppebære i Indtægt, men naar man er gaaet bort fra det, altsaa er gaaet bort fra den garanterede Ugeløn og gaaet over til Aflønning i Timeløn, saa betyder det, at man erkender — og det er for øvrigt ogsaa fremhævet heroppefra af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen —, at der vil blive Uger, hvor det kommer til at knibe med at opnaa en 40 Timers Arbejdsuge, og saa betyder Forslaget her, at man faktisk gennemfører en Sænkning af den Fortjeneste, der kan opnaas ved disse Arbejder, og jeg nærer ingen Tvivl om, at det i alt Fald i Vintermaanederne vil medføre en ringere Ugeløn end den, der oprindeligt stod i Forslaget. Det kan være, man regner med, at de 5 Kr. i ugentligt Tilskud i Forbindelse med det Tilskud, der gives for manglende Arbejdstimer i 40 Timers Arbejdsugen, skal kunne opveje det, men jeg tror ikke, det kommer til at gaa saadan, jeg tror tværtimod, man maa regne med, at Ugelønnen kommer betydelig længere ned, men det skal Tiden nok vise. Ændringsforslaget bryder ikke med det Princip, som var nedlagt i det første Forslag, at man ved disse Arbejder fraviger de gæl-